

Arrest

nr. 49 301 van 11 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 20 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen volgens hun verklaringen op 17 februari 2010 het Rijk binnen en dienden op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 30 juni 2010 werden beslissingen tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing voor mijnheer X (verzoeker) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma met de Servische nationaliteit afkomstig uit de gemeente Deponia, nabij Belgrado. Voorheen woonde u bij uw alleenstaande moeder in Pozarevac. Ongeveer drie jaar geleden huwde u op traditionele wijze met Kristina Nikolic (O.V.: 6.580.100). Sindsdien woonde u bij haar familie in Deponia. In augustus 2008 was u met uw schoonvader Zoran Nikolic (O.V.: 6.580.064) en Ivan Todorovic (O.V.: 6.580.105), de echtgenoot van de nicht van uw partner, Tamara Nikolic (O.V.: 6.580.110), in een café in Batajnica, een buitenwijk van Belgrado in de gemeente Zemun. Een onbekende persoon kwam op jullie af met een geweer in de hand en dreigde ermee jullie te vermoorden. Later kwam u van de politie te weten dat hij Dejan heette en dat het een skinhead was, iemand die zigeuners haat. Jullie stonden op en verlieten het lokaal, maar buiten het café

werden jullie door meerdere skinheads aangevallen. Zij sloegen jullie erg hardhandig in elkaar en Ivan Todorovic hield er een gebroken kaak aan over. Jullie werden meteen gehospitaliseerd en Ivan werd aan de kaak geopereerd. Toen jullie nog in het ziekenhuis lagen, nam de politie een verklaring van jullie af en dienden jullie een klacht in tegen de belagers. U vermoedt echter dat er een verband bestaat tussen de Servische politie en deze groepering. De zaak kwam voor de rechtbank en jullie namen een advocaat, Nadica Jovanovic. Éénmaal, namelijk aan het einde van de winter in 2009, werden jullie opgeroepen voor de rechtbank te verschijnen. Op de rechtbank stonden Dejan en al zijn kompanen terecht. De advocaat van de tegenstanders vroeg en verkreeg uitstel. Ondertussen werden jullie bij het verzamelen van oud ijzer, aluminium en karton, steeds lastig gevallen door deze personen. Jullie werden uitgescholden en geduwd. Op een avond in december 2009 werden jullie door Dejan en zeven of acht kompanen in jullie woning in Deponia aangevallen. Ze sloegen iedereen, ook de zwangere vrouwen en kinderen, en bedreigden jullie onder zware beledigingen met de woorden: "waarheen jullie ook gaan, we zullen jullie vermoorden". Ze bedreigden jullie eveneens deze aanval niet aan de politie te melden. Jullie leefden nog twee maanden in Deponia en werden nog steeds door dezelfde mensen op straat lastiggevallen, tot uw schoonvader een illegale uitreis uit Servië kon regelen voor u, uw zwangere partner Kristina Nikolic, Tamara Nikolic en haar partner Ivan Todorovic en uw schoonmoeder Snezana Nikolic. Op 16 februari 2010 verlieten jullie illegaal het land en op 17 februari 2010 kwamen jullie aan in België. Op diezelfde datum vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op woensdag 12 mei 2010 werden jullie vervoegd door uw schoonvader Zoran Nikolic die op die dag asiel aanvroeg. U wenst niet naar Servië terug te keren uit angst dat u er gedood zal worden door de Serviërs die jullie lastigvielen. U bent in het bezit van uw geboorteakte, uitgegeven door de gemeente Pozarevac op 15 januari 2010.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u aangehaalde feiten niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Er kan met name geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de feiten die de rechtstreekse aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vertrek naar België. Er dient namelijk gewezen te worden op een aantal significante tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen en die van uw schoonvader Zoran Nikolic (O.V.: 6.580.064). Zo verklaarde u dat jullie twee jaar geleden in elkaar werden geslagen in een café in Batajnica, een deelgemeente van Zemun (CGVS p.14), terwijl uw schoonvader verklaarde in elkaar geslagen te zijn geweest in een café in Vinca (CGVS Zoran Nikolic p.9). Bovendien verklaarde u dat jullie naar aanleiding van deze feiten een officiële klacht hebben ingediend, dat de politie deze klacht heeft geregistreerd en jullie daarvan een bewijs heeft gegeven, dat jullie een advocaat onder de arm hebben genomen, dat jullie in 2009 werden opgeroepen door de rechtbank omdat er zich een rechtszaak tegen de belagers zou voltrekken, dat alle belagers voor de rechtbank terechtstonden en dat dus de identiteit van de belagers gekend was en dat u één naam via de politie bent te weten gekomen, die van ene Dejan. U verklaarde eveneens dat jullie tussen de aanval in 2008 en de aanval in 2009 voortdurend, om de tien à vijftien dagen, bij de uitoefening van jullie werk werden lastiggevallen door dezelfde personen, dat u deze personen gemakkelijk kon herkennen, dat zij er jullie mee bedreigden dat jullie de klacht moesten intrekken en dat het zeker was dat Dejan bij de aanval in jullie barak betrokken was (CGVS p.14-19). Uw schoonvader daarentegen verklaarde dat de politie jullie enkel vroeg of jullie de identiteit van jullie belagers kenden maar dat zij geen verder onderzoek verrichte, dat jullie geen advocaat hebben ingeschakeld, dat hij voorts niet weet wie de belagers zijn, dat jullie hen later nooit meer zijn tegengekomen, dat jullie met uitzondering van de inval in jullie barak voorts niet werden lastiggevallen, en dat hij er niet zeker van is of de personen die de inval pleegden in december 2009 wel degelijk dezelfde personen waren als degenen die jullie in 2008 in een café zouden hebben geslagen (CGVS Zoran Nikolic p.9-11).

De documenten die Ivan Todorovic neerlegde ter ondersteuning van zijn asielrelaas, waarnaar u verwijst (CGVS p.9), met name negen medische attesten (waarvan een kopie in uw administratieve dossier werd gevoegd), staven dat hij op 26 september 2008 ernstig gewond is geraakt aan zijn kaak. Slechts één van deze documenten geeft nadere inlichtingen over de omstandigheden waarin deze feiten zich hebben afgespeeld: het attest van neuropsychiater Markovic d.d. 9 oktober 2008. In dit attest wordt gesteld dat Ivan in een gevecht was verwickeld met één gekende persoon. Ook dit is in tegenspraak met uw verklaringen en die van uw schoonvader. Jullie verklaarden namelijk door verschillende personen te zijn aangevallen (CGVS p.18) en uw schoonvader verklaarde dat hij de identiteit van deze belagers nooit heeft gekend (CGVS Zoran Nikolic p.10). Hoe dan ook is er in deze attesten nergens

sprake van jullie betrokkenheid bij dit incident, noch van de al dan niet etnisch geïnspireerde motieven voor deze vechtpartij of de juridische gevolgen ervan. Hierbij dient te worden opgemerkt dat Ivan Todorovic heeft nagelaten zich aan te bieden voor het gehoor op het Commissariaat-generaal, zonder mij hiervoor een nadere verklaring te verschaffen. Hij liet hierbij de kans liggen de omstandigheden van dit incident uiteen te zetten. Hierdoor kan de ernst van zijn vrees ten opzichte van zijn land van herkomst ernstig in vraag gesteld worden.

Alle bovenstaande vaststellingen ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van jullie betrokkenheid bij het incident in september 2008 waarbij Ivan Todorovic ernstig gewond raakte aan zijn kaak. Daarenboven maken jullie het met dermate tegenstrijdige verklaringen onmogelijk na te gaan welke de motieven waren voor deze aanval en welke de gevolgen ervan waren. Tevens tasten de vastgestelde tegenstrijdigheden, die de kern van jullie asielrelaas raken, jullie algemene geloofwaardigheid aan. Bovendien verklaarde u dat jullie na de inval in jullie woning in december 2009 tot uw vertrek naar België steeds in de barak bleven wonen (CGVS p.20), daar waar uw schoonouders verklaarden dat jullie sinds de inval bij jullie thuis niet meer in de barak verbleven, maar in de omliggende bosjes, in geïmproviseerde woningen van hout en karton (CGVS Zoran Nikolic p.11 en CGVS Snezana Nikolic p.6). Uw schoonmoeder verklaarde daarenboven dat de inval in jullie woning plaatsvond drie à vier dagen voor jullie vertrek naar België in februari 2010 (CGVS Snezana Nikolic p.6), daar waar u en uw schoonvader verklaarden dat de inval plaatsvond in december 2009 (CGVS p.18 en CGVS Zoran Nikolic p.11). Gelet op deze vaststellingen en op de aangetaste algemene geloofwaardigheid, kan al evenmin geloof gehecht worden aan dit feit dat rechtstreeks aanleiding zou hebben gegeven tot jullie vertrek uit Servië, met name de gewelddadige inval in jullie barak in december 2009.

Uw geboorteakte staat hoogstens uw identiteit en uw nationaliteit, maar daar wordt op zich niet aan getwijfeld. Zij is dan ook niet bij machte bovenstaande vaststellingen om te buigen.

Ten slotte heb ik ook in de asielaanvragen van uw schoonouders Zoran en Snezana Nikolic (O.V.: 6.580.064), uw partner Kristina Nikolic (O.V.: 6.580.100), haar nicht Tamara Nikolic (O.V. 6.580.110) en diens partner Ivan Todorovic (O.V.: 6.580.105) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De bestreden beslissing voor mevrouw Kristina Nikolic (verzoekster) luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma met de Servische nationaliteit afkomstig uit de gemeente Deponia, nabij Belgrado. Van 1999 tot 2001 woonde u met uw ouders in Duitsland. Jullie vroegen er geen asiel aan maar verbleven er wel met een tijdelijke verblijfstitel "Duldung". Ongeveer twee jaar geleden werden uw partner Šaša Jacimovic (O.V.: 6.580.096), uw vader Zoran Nikolic (O.V.: 6.580.064) en Ivan Todorovic (O.V.: 6.580.105), de echtgenoot van uw nicht Tamara Nikolic (O.V.: 6.580.110), in een café aangevallen door onbekenden. Uw partner en uw vader moesten twee dagen in het ziekenhuis blijven, maar Ivan Todorovic was er veel erger aan toe. Hij had een gebroken kaak en moest worden geopereerd. De politie nam hun verklaringen af in het ziekenhuis, maar ondernam verder niets. Jullie vermoeden dat er een verband bestaat tussen de politie en jullie belagers die bekend stonden om hun haat tegenover Roma. Twee jaar later werden jullie weer door deze personen aangevallen, ditmaal in jullie woning in Deponia. Deze keerl werden niet enkel de mannen maar iedereen, ook u - u was toen zwanger - geslagen. Aan deze slagen hield u een rugpijn over. Twee maanden later verlieten u, uw partner, uw nicht Tamara Nikolic en haar partner Ivan Todorovic, en uw moeder Snezana Nikolic (O.V.: 6.580.064) het land en op 17 februari 2010 kwamen jullie aan in België. Op diezelfde datum vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Op 12 mei 2010 werden jullie vervoegd door uw vader Zoran Nikolic die diezelfde dag nog asiel aanvraagde. U wenst niet naar Servië terug te keren uit angst daar samen met uw hele familie vermoord te zullen worden. U bent in het bezit van uw geboorteakte, uitgegeven door de gemeente Pozarevac op 15 januari 2010.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrees volledig baseert op dezelfde motieven als diegene die uw partner Šaša Jacimovic (O.V.: 6.580.096) heeft uiteengezet (CGVS p.7)."

De beslissing inzake Sasa Jacimovic wordt integraal hernomen en verder besloten: *“Derhalve kan ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.*

Uw geboorteakte is niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zij staat immers hoogstens uw identiteit en nationaliteit, maar daar wordt op zich niet aan getwijfeld.

Ten slotte heb ik ook in de asielaanvragen van uw ouders Zoran en Snezana Nikolic (O.V.: 6.580.064) en van uw nicht Tamara Nikolic (O.V. 60580.110) en haar partner Ivan Todorovic (O.V.: 6.580.105) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3.2. In een eerste en enig middel werpen verzoekers de schending op van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheids- en vertrouwensbeginsel en van de motiveringsplicht. Verzoekers verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State in geval een beslissing met machtsoverschrijding is genomen en menen verder dat onderhavige bestreden beslissingen onderworpen zijn aan de formele motiveringsplicht zoals voorzien bij de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Volgens verzoekers wordt niet gemotiveerd waarom zij niet in aanmerking zouden komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3. Onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Verzoekers voeren als eerste, tweede en derde onderdeel van het enig middel een schending aan van de het redelijkheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en verwijzen tevens naar machtsoverschrijding. Het aangevoerde eerste, tweede en derde onderdeel van het enige middel als ook de vermelding van het begrip machtsoverschrijding komen er enkel op neer zeer summier te poneren dat verzoekers het oneens zijn met de bestreden beslissing. Verzoekers zetten nergens concreet uiteen waar en hoe de aangevoerde rechtsnormen door de bestreden beslissingen geschonden worden. Voor zover al ontvankelijk, zijn deze onderdelen kennelijk ongegrond (RvS 2 maart 2007, nr. 168.403; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 29 november 2006, nr.165.291).

3.4. In een vierde onderdeel van het enig middel wordt de motiveringsplicht aangevoerd. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen,

zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Verzoekers blijven louter theoretisch en lichten niet toe waarom “de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is”, noch welke motieven “onjuist, juridisch onaanvaardbaar of onwettig” zijn.

3.5. Verzoekers bewering dat er geen motieven zijn opgenomen in de bestreden beslissingen omtrent de subsidiaire bescherming berust op een onzorgvuldige of verkeerde lezing van de beslissingen waar uitdrukkelijk wordt gesteld dat de onderlinge verklaringen van verzoeker, verzoekster, hun (schoon)moeder en (schoon)vader dermate tegenstrijdig zijn dat de waarachtigheid van de feiten zelf wordt tenietgedaan (zie verhoren van de familieleden toegevoegd aan de administratieve dossiers). De Raad stelt vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissingen aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist.

3.6. Verzoekers weerleggen de gedane vaststellingen in de bestreden beslissingen niet. Noch brengen ze thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers verklaringen zijn op essentiële punten ongeloofwaardig zodat geen problemen, laat staan systematische vervolging aannemelijk is, noch dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong. De bestreden beslissingen zijn pertinent en gesteund op draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 56 910 / IV en RvV 56 915 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK